

Резюме

Джон и Кристин канят двама свои приятели на вечеря в лондонския им дом.

Натали пристига без съпруга си, разстроена, като току-що е чула, че самолетът, с който той се прибира, се е разбил в морето. Потенциалната вдовица и домакините чакат със затаен дъх новина, потвърждаваща дали съпругът ѝ е сред оцелелите ... и научават, че са победителите в томболата за супер джакпот тази вечер.

Оттам нататък ключовите думи са „контролиране на емоциите“. И това е само началото на тази богата вечер, с обрати, завои и откровения. Игра за 3 или 4 мъже и жени. Жан-Пиер Мартинес е френски драматург и сценарист. Той е роден през 1955 г. в Аувърс сюр Оаз, Франция. Той е написал 70 комедии, четири от които (петък 13-и, Strip Poker, Him and Her, са най-играни. Жан-Пиер Мартинес се качва на сцената най-напред като барабанист в различни рок групи, преди да стане семиолог в областта на рекламата. След това работи като телевизионен сценарист и се връща на сцената като драматург. Днес той е сред най-играните съвременни драматурзи във Франция, а множество негови пиеси са преведени на различни езици.

ПЕТЪК 13-ти

от Жан-Пиер Мартинез

/Friday the 13th - by Jean-Pierre Martinez/

Превод Михаела Кацарова -

За контакт: mihaela_k@mail.bg

Тел.: 0884040004

ДЖОН И КРИСТИН СА ПОКАНИЛИ НА ВЕЧЕРЯ ДВАМА СВОИ ПРИЯТЕЛИ В ЛОНДОНСКИЯ СИ АПАРТАМЕНТ. НАТАЛИ ПРИСТИГА БЕЗ СЪПРУГА СИ ОБЪРКАНА. ТОКУ-ЩО Е ЧУЛА ПО РАДИОТО, ЧЕ САМОЛЕТА С КОЙТО СЕ ПРИБИРА МЪЖА Ъ СЕ Е РАЗБИЛ В МОРЕТО. С ПОТЕНЦИАЛНАТА ВДОВИЦА ТЕ ЧАКАТ СЪС ЗАТАЕН ДЪХ НОВИНИТЕ, КОИТО ДА ПОТВЪРДЯТ ДАЛИ МЪЖА Ъ Е СРЕД ОЦЕЛЕЛИТЕ И ДА НАУЧАТ, ЧЕ ТЕ СА СПЕЧЕЛИЛИ ТАЗ ВЕЧЕРНИЯ СУПЕР ДЖАК ПОТ НА ЛОТАРИЯТА. И ТОВА Е САМО НАЧАЛОТО НА ВЕЧЕР ИЗПЪЛНЕНА С ЕМОЦИИ, ОБРАТИ И РАЗКРИТИЯ.

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

ДЖОН –

КРИСТИН –

НАТАЛИ –

ПАТРИК (ПО ИЗБОР)

(АЛТЕРНАТИВНИ ВЕРСИИ НА ТАЗИ ПИЕСА СА В НАЛИЧНОСТ

ЗА 2 МЪЖЕ И 1 ЖЕНА

ЗА 2 МЪЖЕ И 2 ЖЕНИ)

ХОЛА НА ШИКОЗЕН АПАРТАМЕНТ В КОЙТО ВСЕ ОЩЕ ЛИЧИ БЛЯСКАВОТО МУ МИНАЛО. АВАНГАРДНА КАРТИНА Е ПОДПРЯНА НА СТЕНАТА ОТЗАД. ВСИЧКО ОСТАНАЛО Е ОПАКОВАНО В КАШОНИ. В ЪГЪЛА ИМА КОЛЕДНО ДРЪВЧЕ. СЦЕНАТА Е ПРАЗНА. ТЕЛЕФОНА ИЗВЪННЯВА И ЧУВАМЕ ЗАПИСАНОТО СЪОБЩЕНИЕ:

ДЖОН (на запис) Здравейте, вие се свързахте с Джон и Кристин. Задържа ни наказателния отряд за укриване на данъци, но ни оставете съобщение след звуковия сигнал и ние ще се свържем с вас след като ни освободят под гаранция. Вие сте...
ЧУВАМЕ ПИЮКАНЕТО ПОСЛЕДВАНО ОТ СЪОБЩЕНИЕ НА ТЕЛЕФОННИЯ СЕКРЕТАР:

ПАТРИК (на запис) Ей, Патрик се обажда. Как сте? О, по дяволите, разбира се, че не можете да ме чуете. Уговорката за тази вечер си остава, но....

ДЖОН ВЛИЗА В СТАЯТА В ЕДНАТА РЪКА С ПЛИК ОТ ЛИДЛ, В ДРУГАТА С ПЛИК НА БИЛА. РЪЦЕТЕ МУ СА ЗАЕТИ И НЕ МОЖЕ ДА ВДИГНЕ ТЕЛЕФОНА, НО ЗАСТАВАДО НЕГО И ИЗСЛУШВА ОСТАТЪКА ОТ СЪОБЩЕНИЕТО

ПАТРИК (на запис) ...ще дойдем малко по-късно от уговорката, може би към 8.30.

Самолетът ми каца в Лутън. Ще взема влака до вкъщи да си оставя куфара и скачаме с Натали в колата. Между другото, благодаря за куфара. Ще го върна довечера. Ей, пичове, дайте го по-скромно...това е неофициална вечеря между приятели...

ДЖОН ОСТАВЯ ТОРБИТЕ В КУХНЯТА И СЕ ВРЪЩА С КУТИЯ ВИНО. СВАЛЯ ШЛИФЕРА И ВЗИМА ДЕКАНТЕР ЗА ВИНО ОТ БЮФЕТА. ОТВАРЯ КУТИЯТА С ВИНО, ПОСТАВЯ ФУНИЯ НАДЕКАНТЕРА И ЗАПОЧВАДА НАЛИВА. КРИСТИН ВЛИЗА В СТАЯТА.

КРИСТИН: Здравей. Как беше денят ти?

ДЖОН: Патрик се обади. Ще закъснеят малко.

КРИСТИН: Чудесно, ще използваме допълнителното време да се подготвим. Имаме още неща за приготвяне.

ТЯ СИ СВАЛЯ ПАЛТОТО

КРИСТИН: Много е студено тук. По-студено е отколкото е отвън..

ДЖОН: Спрях отоплението. Мисля, че се разбрахме, че трябва да пестим.

НАЙ-СЕТНЕ КРИСТИН ЗАБЕЛЯЗВА КАКВО ПРАВИ ДЖОН

КРИСТИН: (изненадана) Какво правиш?

ДЖОН: Както виждаш декантирам виното. Виното трябва да диша. Става по-вкусно очевидно.

КРИСТИН: Трябваше ли да харчиш толкова пари за тази специална реколта вино? Бих предпочела да пестим от вино отколкото от отопление.

ДЖОН: Това е наливно вино. Не ме питай от коя изба. Със сигурност не е местна. 1.24 лири литъра от Лидл. Коледна промоция. Препоръча ми го сомелиера на Лидл.

(иронично) Декантирането ще направи възможно да почувствате аромата на червени плодове и ванилия, който ще се носи от този безценен нектар. И накрая ще усетите вкуса на гроздето...(сериозно) Защо мислиш, че го правя? Да не искаш да поставя кутията на масата и да наливам от чучурчето?

КРИСТИН: О, добре.

ДЖОН: А и не би навредило на това долнокачествено вино да поеме малко кислород.

Наливното вино е като вода от чешмата. По-безопасна е ако има време да си почине малко преди да бъде изпита. За да могат токсичните пари да се изпарят и тежките метали да паднат на дъното.

КРИСТИН: Сети ли се да купиш нещо за вечеря?

ДЖОН: Купил съм киш с артишок от Исландия. Трябва само да се размръзи.

КРИСТИН: Киш от артишок?

ДЖОН: И това беше на промоция. Може да го сервираме със зелена салата.

КРИСТИН: Аз ще приготвя питиетата.

КРИСТИН ИЗВАЖДА ЧАШИТЕ

КРИСТИН: Отби ли се в бюрото по труда?(центъра за намиране на работа)

ДЖОН: Да.

КРИСТИН: И?

ДЖОН: Предложиха ми преквалификация.

КРИСТИН: Преквалификация?

ДЖОН: Реставрационна работа

КРИСТИН: Но ти си компютърен инженер!

ДЖОН: Очевидно в днешно време човек трябва да е гъвкав в намирането на работа.

КРИСТИН: Да така е, но.... Преди да си загубиш работата беше в управата. Какво ще управляваш сега - как се държи консервна кутия и стар парцал?

ДЖОН: По-скоро как ще се оправя...

КРИСТИН: Ходи ли на интервюто?

ДЖОН: (говори за картината подпряна на стената) Възползвах се от възможността да оценят картината ни.

КРИСТИН: О, да. Този боклук, който купи за цяло състояние преди десетилетия от твой приятел от художествената гимназия.

ДЖОН: Беше точно след първия му опит за самоубийство. Да му помогна. Мислих си, че стойността ѝ ще се покачи.

КРИСТИН: Е, ако това означава, че ще може да си позволим да си платим отоплението. И за колко оцениха този шедьовър?

ДЖОН: Малко над 100 лири.

КРИСТИН: Но ти я купи за 1500.

ДЖОН: Е, ама нали знаеш колко се покачи цената на картините на Ван Гог след смъртта му?

КРИСТИН: Е, да се надяваме, че твоят гениален приятел художник ще успее да се самоубие преди ние да умрем от излагане..(въздиша) Не може даже да се надяваме, че рамката има някаква стойност защото картината даже няма рамка.

ДЖОН: Това е проблема с модерното изкуство.

КРИСТИН: Като стана дума, надявам се Патрик да ни върне 1000 лири, които ти така щедро му даде назаем. С тях ще платим склада за мебелите докато чакаме общинското жилище , което твоя братовчед от Лейбъристка партия ни обеща. Напомни ли му?

ДЖОН: За общинското жилище ли?

КРИСТИН: Не на Патрик. За 1000 лири!

ДЖОН: Не смятам, че сега е подходящо. И на него не му е лесно в момента. Знаеш, че Британския Телеком го изпрати в кол центъра им в Манчестър? Можеш ли да си представиш? Манчестър! Беше шеф на Човешки Ресурси в Ситито, а Натали е на половин работен ден като учителка.

КРИСТИН: Ами аз? Финансов съветник на Wonga.com не е точно стабилна позиция. Опитай се да убедиш клиентите как да инвестират парите си в компания, чийто лоши работни практики са я докарали почти до фалит.

ДЖОН: ОК, ще му напомня довечера.

ТЕЛЕФОНА ИЗВЪНЯВА

КРИСТИН: Сигурно са те. (вдига телефона) Здравейте...Да, здрасти Натали, как си? О, ОК.. Не, не...Не се притеснявай Натали...ОК, чакаме ви...Ще се видим след минутка.

(затваря телефона) Беше Натали.

ДЖОН: Не знам защо, но като вдигна телефона и каза:“ Здравсти Натали“ веднага си помислих, че е тя.

КРИСТИН: Полетът на Патрик закъснява ,така че тя идва насам сама.

ДЖОН: Ами Патрик?

КРИСТИН: Оставила му е съобщение на гласовата поща да дойде направо тук. Ще започнем с питиетата без него.

ДЖОН: Не разбирам защо му трябваше да взима самолета за да се върне от Манчестър?

КРИСТИН: Особено след като кацат в Лутън. От друга страна с ниско тарифните авио компании двупосочния билет от Манчестър е по-евтин от билета за метрото.

ДЖОН СЕ ПРИБЛИЖАВА И Я ПРЕГРЪЩА

ДЖОН: Хайде, ще го преживеем и това.

КРИСТИН: Знам. И докато сме заедно нищо лошо не може да ни се случи.

ДЖОН: Предпочитам да пия наливно вино с теб отколкото шампанско с някой друг.

КРИСТИН: Късметът ни ще се обърне. Усещам го. Почти Коледа е. И е петък 13, нали?

ДЖОН: Може да спечелим от лотарията.

КРИСТИН: Ама ние не пускаме фишове.

ДЖОН: Аз пуснах онзи ден като отидохме да видим майка ти в Брайтън. Заложих на числата от картата ми на безработен.

КРИСТИН: Вече се чувствам по-добре.

ТЕ СЕ ЦЕЛУВАТ

ДЖОН: Какво става с Натали? На път ли е?

КРИСТИН: Обикаля от 15 минути да намери място за паркиране.

ДЖОН: О, горкичката тя, много е трудно да намериш място за паркиране когато караш СМАРТ. Имам идея: може да се научи да паркира успоредно и тогава ще има повече възможности.

КРИСТИН ЗАПОЧВА ДА СЛАГА БУТИЛКИ НА МАСАТА. ЗВЪНИ СЕ НА ВРАТАТА

КРИСТИН: Виждаш ли? Не трябва да си злонамерен. Ще отвориш ли?

ДЖОН ОТВАРЯ ВРАТАТА

ДЖОН: Натали, привет. Какво се е случило? Все едно си видяла призрак.

НАТАЛИ ВЛИЗА С ДЖОН. ДЪРЖИ БУТИЛКА ШАМПАНСКО В ЕДНАТА РЪКА И ИЗГЛЕЖДА ЩЕ ПРИПАДНЕ ВСЕКИ МОМЕНТ

НАТАЛИ: (обляна в сълзи) Мислиш, че е шега?

КРИСТИН ОТИВА ДО НАТАЛИ ПАНИКЪОСАНА

КРИСТИН: Какво се е случило, Натали?

НАТАЛИ: Точно се каних да изключа радиото в колата преди да сляза...новините...

(пауза) самолета на Патрик се е разбил в Ла Манша....

ДЖОН: В Ла Манша?

КРИСТИН: Сигурна ли си, че е бил неговия самолет?

ДЖОН: Той лети от Манчестър.

НАТАЛИ: Това е ниско тарифен самолет и има междинна спирка в Брюксел. Съобщиха името на превозвача и номера на полета. Няма никакво съмнение. Самолета е изчезнал над Ла Манша.

НАТАЛИ ИЗБУХВА В СЪЛЗИ. ДЖОН И КРИСТИН СИ РАЗМЕНЯТ ОТЧАЯНИ ПОГЛЕДИ И НЕ ЗНАЯТ КАКВО ДА НАПРАВЯТ

КРИСТИН: Могат все още да го намерят..

ДЖОН: Ла Манша не е чак толкова голям.

КРИСТИН: Може пилотът да е успял да приземи самолета във водата.

ДЖОН: Между два петролни танкера.

КРИСТИН: Случвало се е.

ДЖОН: Не много често, но се е случвало.

НАТАЛИ: (с треперещ глас) Мислите ли?

КРИСТИН: Какво казаха по радиото? Казаха ли, че няма оцелели?

НАТАЛИ: Все още не знаят.

КРИСТИН: Ето, виждаш ли?

ДЖОН: Летенето е най-сигурното превозно средство. Според статистиката когато летиш шанса да умреш е едно на един милион. Точно колкото и да спечелиш от лотарията.

КРИСТИН ГО ПОГЛЕЖДА ПОТРЕСЕНО

НАТАЛИ: (съкрушено) Защо трябваше да е Патрик? Казах му да не лети в петък 13...

ДЖОН: От друга страна това е само Каналът. Положителното е, че ще успеят да намерят черната кутия

НАТАЛИ: Боже господи, какво ще правя без него? С две деца и ипотека...

ДЖОН И КРИСТИН СЕ СПОГЛЕЖДАТ БЕЗСИЛНИ КАК ДА ПОСТЪПЯТ

НАТАЛИ: (патетично) И все още ви дължим 1000 лири.

КРИСТИН: Какви ги говориш? Няма никакво значение!

НАТАЛИ ПОДАВА БУТИЛКАТА ШАМПАНСКО НА ДЖОН

НАТАЛИ: Ето, донесла съм бутилка шампанско да ви благодаря. Само ако знаех...

ДЖОН: По дяволите, наистина е хубаво шампанско.

НАТАЛИ: Истински кошмар. Кажи ми, че не е истина.

ДЖОН: (изведнъж става подозрителен) Това не е някаква шега, нали?

КРИСТИН МУ МЯТА УБИЙСТВЕНИ ПОГЛЕДИ

КРИСТИН: Ела, седни. Хайде да видим дали ще хванем новините по телевизията и ще научим нещо повече.

КРИСТИН ВКЛЮЧВА ТЕЛЕВИЗОРА. ТЕКАТ РЕКЛАМИ

ГЛАСЪТ ОТ РЕКЛАМИТЕ: Може ли да откриете разликата между тези две ковчезета? Това е цената! Използвайте сайта gravnetcenata.com защото живота е скъп, а смъртта не трябва да е.....

КРИСТИН БЪРЗО СМЕНЯ КАНАЛА

ГЛАС: Лъвовете, това не е вашия късметлив ден...

НАТАЛИ: Аз съм Лъв.

ГЛАС: Избягвайте да пътувате...

КРИСТИН: Ама не ти си била в самолета.....

ГЛАС: Но ако наистина ви се налага да пътувате тогава вземете влак, а не самолет.

НАТАЛИ: Патрик е също Лъв.

КРИСТИН: Хайде да послушаме радио.

ГЛАС: 60 милиона лири. Това е сумата, която победителят в днешния петък 13 супер джак пот ще отнесе в къщи. Останете на линия, тегленето е след няколко минути.

КРИСТИН СМЕНЯ СТАНЦИЯТА

ГЛАС: Все още нямаме новини от полет номер 31 ½ от нискотарифната компания, който лети от Манчестър за Лондон през Брюксел и Дъблин...

НАТАЛИ: Виж, наистина е той..

ГЛАС: Пилотът явно е успял да подаде сигнал за тревога преди самолета да изчезне от радарите. Разбира се ще ви съобщим веднага щом имаме повече информация.

КРИСТИН ИЗКЛЮЧВА РАДИОТО

КРИСТИН: Трябва да изчакаме. За сега не може да направим нищо повече. Дай да ти сипя едно питие. Ще се почувстваш по-добре.

ДЖОН: Може би не шампанското.

НАТАЛИ: (виждайки декантера) Ще пийна чаша вино. След като така или иначе е

отворено.

КРИСТИН: Сигурна ли си, че не искаш нещо друго?

НАТАЛИ: Вино е ОК.

ДЖОН НАЛИВА ЧАША ВИНО НА НАТАЛИ, ПОДАВА Й Я И ТЯ Я ИЗПИВА НА ЕДИН ДЪХ. ДВАМАТА С КРИСТИН Я ГЛЕДАТ ПРИТЕСНЕНО

НАТАЛИ: (към Джон) С всичко това, което ми се случва не мога да оценя нищо. Дори не мога да се насладя на това марково вино.

ДЖОН: ДА...

НАТАЛИ: (изведнъж паникьосано) О боже мой, майка ми...

КРИСТИН: И тя ли е била в самолета?

НАТАЛИ: Децата са с нея. Ако гледат телевизия...

НАТАЛИ ГРАБВА МОБИЛНИЯ СИ ТЕЛЕФОН И ЗАПОЧВА ДА НАТИСКА БУТОНИТЕ

НАТАЛИ: Здравсти мамо? Да, знам, знам. Децата гледат ли телевизия? В леглото са? (въздиша облекчено) наистина не ми се говори за това сега. Ще ти звънна по-късно. Слушай, задръж съболезнованията си за по-късно. Той все още не е мъртъв. Да, има голяма вероятност, но още нищо не е потвърдено, така че ако обичаш...Тъй или иначе винаги си го мразила...Колко пъти си ми казвала, че той не е мъжът за мен...че съм могла да си намеря по-добър. О, разкарай се!

НАТАЛИ ЗАТВАРЯ ТЕЛЕФОНА БЯСНА. ДЖОН И КРИСТИН Я ПОГЛЕЖДАТ СЪС СЪЖАЛЕНИЕ И НЕУДОБСТВО

НАТАЛИ: Никога не е понасяла Патрик. Сигурна съм, че някъде дълбоко в себе си е щастлива от случилото се.

КРИСТИН: Хайде де, не искаш да кажеш това.

НАТАЛИ: В деня на сватбата тя излъга, че баща ми е болен за да не дойдат на церемонията.

ДЖОН: Но баща ти наистина беше болен. Не умря ли след няколко месеца?

НАТАЛИ: Да, в деня когато родих Макс. Само за да ме ядоса.

КРИСТИН: Искаш ли да ти дам успокоително?

НАТАЛИ: Съжалявам, че ви тревожа с всичко това. Не искам да съсипвам вечерта ви. (става за да си тръгне) Най-добре е да си ходя.

КРИСТИН: Какви ги говориш за бога, Натали? Ние сме приятели. За какво са приятелите ако не можеш да разчиташ на тях в моменти като този?

НАТАЛИ: (сяда отново) Знаех си, че мога да разчитам на вас. Признавам си, че не ми се искаше да стоя сама в къщи, да зяпам коледната елха и да слушам всяка дума по радиото очаквайки присъдата.

ДЖОН: Като го спомена, може би трябва да опитаме отново в случай, че има още новини.

НАТАЛИ: Чудя се дали изобщо искам да ги чуя. (пауза) Хайде, пусни ги.

КРИСТИН: ОК

КРИСТИН ВКЛЮЧВА РАДИОТО

ГОВОРИТЕЛ: .....самолети кръжащи над мястото на катастрофата са забелязали голямо нефтено петно. Не е ясно дали е от самолета на ниско тарифната авиокомпания, който както знаете се разби над Ла Манша преди по-малко от час. Очакваме още новини от нашия репортер, който се намира в един от спасителните хеликоптери. Междувременно други новини, числата от лотарията...

НАТАЛИ: Нефтено петно....Това означава, че самолета действително се е разбил. Как може да има оцелели?

ДЖОН И КРИСТИН НЕ ЗНАЯТ КАКВО ДА КАЖАТ ЗА ДА ПОВДИГНАТ ДУХА.

ГОВОРИТЕЛ: ...и печелившите числа са 152796, допълнителното бонус число е 10.

ДЖОН ЗАМРЪЗВА В КРАЧКА

КРИСТИН: Ако пилотът е успял да приземи самолета във водата, възможно е някои пътници да са успели да излязат от самолета преди да потъне на дъното.

ГОВОРИТЕЛ: И щастливият победител ще прибере в джоба си сумата от 60 милиона лири. Достатъчно да планира бъдещето си.

КРИСТИН ИЗКЛЮЧВА РАДИОТО

ДЖОН: Това е....

НАТАЛИ: Какво?

ДЖОН: Не, нищо.

КРИСТИН: Летяла си със самолет. Спомни си какво казват стюардесите преди излитане. Кислородните маски, които падат автоматично, спасителните жилетки под седалките, аварийните изходи от двете страни на самолета... Не напразно са всички тези инструкции в случай на авария. Те планират всичко.

ДЖОН ИЗВАЖДА КАРТАТА СИ НА БЕЗРАБОТЕН И ДИСКРЕТНО Я ПОГЛЕЖДА

НАТАЛИ: Стюардеси...Ха... Със сигурност Патрик ги зяпа. Но да слуша какво говорят едва ли. Знаеш ги какви са мъжете.

ДЖОН: (към Кристин, която не му обръща никакво внимание) По дяволите!

НАТАЛИ: Например вземи Джон. Знаеш ли какво казват?

ДЖОН Е АБСОЛЮТНО ИЗНЕНАДАН

ДЖОН: Какво? Кой?

НАТАЛИ: (към Кристин) Виждаш ли. Какво ти казах?

КРИСТИН: (към Джон) Стюардесите...какво казват преди излитане? В случай на... загуба на налягането в кабината, например?

ДЖОН: (объркано) Те...парашутите са под седалките, шнорхелът пада автоматично от тавана, плавниците са в джоба пред вас, това ли имаш предвид?

КРИСТИН ПОГЛЕЖДА ДЖОН УКОРИТЕЛНО

КРИСТИН: (към Натали) И кой не ти се е обадил?

НАТАЛИ: Патрик със сигурност е вече на дъното на Каналът. Как се предполага да ми се обади?

ДЖОН ВКЛЮЧВА ТЕЛЕВИЗОРА ОТНОВО

ГОВОРИТЕЛ: Още веднъж печелившите числа от днешния тираж, петък 13, са 152796 и бонус числото е 10. Джекпотът от 60 милиона лири е.....

ДЖОН ОТНОВО ПРОВЕРЯВА КАРТАТА СИ НА БЕЗРАБОТЕН

ДЖОН: О, по дяволите

КРИСТИН ОТНОВО ИЗКЛЮЧВА ТЕЛЕВИЗОРА

КРИСТИН: Искам да кажа....трябва да има специални звена за подкрепа в такива случаи. Да уведомят семействата, да ги подкрепят...такива неща.

ДЖОН: (към Кристин) Ела за малко.

КРИСТИН: Какво?

ДЖОН: Насаме.

ТЕЛЕФОНА НА НАТАЛИ ЗВЪНВА

КРИСТИН: Сигурно са те...

НАТАЛИ: Не съм сигурна, че искам да научавам.

ТЕЛЕФОНА ПРОДЪЛЖАВА ДА ЗВЪНИ

КРИСТИН: Искаш ли да вдигна вместо теб?

НАТАЛИ: Да, ако обичаш.

КРИСТИН ВДИГА

КРИСТИН: Здравейте! Да...Не....О, добре....ОК...Не, не.....Да, да, разбира се, че сме щастливи. Благодаря!

КРИСТИН ЗАТВАРЯ ТЕЛЕФОНА

НАТАЛИ: Е ?

КРИСТИН: (в транс) Беше гинеколога ти. Кръвните ти резултати

НАТАЛИ: И?

КРИСТИН: Бременна си.

НАТАЛИ:(пред припадък) О, боже мой!

КРИСТИН: Искаш ли още една чаша вино?

НАТАЛИ: Да, моля.

КРИСТИН НАПЪЛВА ЧАШАТА НА НАТАЛИ

ДЖОН: (към Кристин) Наистина трябва да ти кажа нещо.

КРИСТИН: (към Джон) Мислиш ли, че е подходящо?

ДЖОН: Много е важно.

НАТАЛИ ЗАБЕЛЯЗВА КАРТИНАТА

НАТАЛИ: Не мислите ли, че тази картина е много странна?

КРИСТИН: Хм, да, малко....

КРИСТИН ПОДАВА ЧАШАТА С ВИНО НА НАТАЛИ

НАТАЛИ: Художникът трябва да е бил в сериозна депресия. (към Джон) Приятел ли ти е?

ДЖОН: В известен смисъл, да... Мисля, че е унгарец.

НАТАЛИ: О, да вижда се. (към Джон) Самоубил ли се е?

КРИСТИН: За съжаление все още не.

НАТАЛИ ИЗПИВА ЧАШАТА НА ЕДИН ДЪХ

НАТАЛИ: (към Кристин) Налей ми още една.

КРИСТИН: Не мисля, че е хубаво да пиеш толкова много в твоето състояние.

ДЖОН: (който не знае какво да каже) Е, значи очакваш още един мъник?

КРИСТИН ГО ПОГЛЕЖДА ВБЕСЕНО

ДЖОН: (към Кристин) Наистина трябва да поговоря с теб.

НАТАЛИ: Прав си. Малко ми се вие свят. Ще изляза на балкона за глътка свеж въздух.

КРИСТИН: Искаш ли да дойда с теб?

НАТАЛИ: Благодаря, но искам да остана сама за малко.

КРИСТИН: Разбира се.

НАТАЛИ ИЗЛИЗА НА БАЛКОНА. ДЖОН ЧАКА С НЕТЪРПЕНИЕ ДА ИЗЧЕЗНЕ ОТ ПОГЛЕДА ИМ.

ДЖОН: Никога няма да се сетиш какво се случи току-що...!

КРИСТИН: (разсеяно) Бременна... Можеш ли да повярваш?

ДЖОН: Ти си бременна? Но това е прекрасно! Виж, само преди 15 минути бих казал, че това е направо бедствие. Но сега виждам всичко от положителната страна. И знаеш ли защо?

КРИСТИН: Не съм аз бременната!

ДЖОН: О, така ли...

КРИСТИН: Наистина не чуваш и една дума от разговора.

ДЖОН: Кой е бременен тогава?

КРИСТИН: Натали! Можеш ли да си представиш? В същия ден, в който разбира, че мъжът ѝ е изчезнал в самолетна катастрофа, а тя носи неговото дете.

ДЖОН: От къде знаеш, че е негово?

КРИСТИН: (смаяно) Не знам...Наречи го женска интуиция. След като първите две деца са от него, и след като Патрик ѝ е съпруг, това е първото, което ми хрумна. Глупаво, нали?

ДЖОН: Както и да е. Не в това е въпроса. Познай какво?

КРИСТИН: Какво?

ДЖОН: Спечелихме.

КРИСТИН: (поглеждайки към балкона) Мили боже!

ДЖОН: Знам, шокиращо е!

КРИСТИН: Натали! Ще падне през перилата!

ДЖОН СЕ ОБРЪЩА И ВИЖДА СИТУАЦИЯТА

ДЖОН: По дяволите! Какъв трън в задника е тази.... Да скача и да ни се махне всичко това от главата! Тъй или иначе сме на първия етаж така, че няма да пострада сериозно.

БЕЗ ДА ГО СЛУША КРИСТИН СЕ ВТУРВА КЪМ БАЛКОНА

КРИСТИН: Натали, моля те! Не го прави. Помисли за децата! Все пак е Коледа...

НАТАЛИ: Обещай ми, че ще се грижиш за тях ако скоча! Че няма да ги оставиш да ги вземат социалните.

КРИСТИН: Да, обещавам!

ДЖОН: Супер, а после?

КРИСТИН: Не скачай! (към Джон) Кажеш нещо!

ДЖОН: Защо майка ти не вземе децата?

НАТАЛИ: Предпочитам да ги вземат социалните.

КРИСТИН: Може би трябва да се обадим на спешна помощ.

ДЖОН: Почакай, това не е въпрос на живот и смърт. Ще я сваля от там.

НАТАЛИ: Не се приближавай или ще скоча!

КРИСТИН: Какво ще правим сега?

ДЖОН: Почакай, сега се връщам.

КРИСТИН: Не ме оставяй сама.

ДЖОН ИЗЧЕЗВА В ДРУГАТА СТАЯ

НАТАЛИ: (мъчително) И аз ще се разбия....като самолет без крила....ще се съберем отново с моя Патрик..

КРИСТИН: Мислиш ли, че той би искал това? Вероятно би предпочел да останеш жива и да се грижиш за децата. Ами ако не е мъртъв? Представи си да звънне на вратата само да открие, че си се осакатила под балкона?

ЗВЪНИ СЕ, НО НЕ НА ВРАТАТА, А ТЕЛЕФОНА НА НАТАЛИ

КРИСТИН: Виж! Обзалагам се, че е той..... Хайде вдигни

НАТАЛИ: (колебливо) Да.....?

КРИСТИН: (по посоката откъдето е излязъл Джон) Надявам се да не е пак гинеколога й. Да й съобщи, че чака близнаци.

НАТАЛИ: Да, на телефона. Сигурни ли сте? ОК. Не, не не се притеснявайте. Разбира се. Благодаря. Да ще бъда на линия.

КРИСТИН: Какво става?

НАТАЛИ: Те бяха. От подкрепящото звено.

КРИСТИН: И?

НАТАЛИ: Открили са няколко оцелели...Патрик може да е сред тях.

КРИСТИН: Но това е чудесно. Виждаш ли? Представи си, че беше скочила в момент на отчаяние?

ДЖОН СЕ ВРЪЩА

ДЖОН: Да, представи си... Можеше да си навехне глезена ...

КРИСТИН: Хайде, слизай от там. (към Джон) Подкрепящото звено се обади току-що. Открили са няколко оцелели.

ДЖОН: Знам.

КРИСТИН: Чу ли го?

ДЖОН: Аз й се обадох.

КРИСТИН: Какво?

ДЖОН: Трябваше да намеря начин да я сваля от там.

НАТАЛИ ВЛИЗА В СТАЯТА

НАТАЛИ: Права си. Трябва да се надявам на най-доброто. Трябва да вярвам, че Патрик е жив. Знам, че трябва.

КРИСТИН ПОГЛЕЖДА ДЖОН ВБЕСЕНА

КРИСТИН: Все още не се радвай толкова много. А от къде знаят, че Патрик е сред

оцелелите?

НАТАЛИ: Забелязали са човек хванат за един куфар. Той крещял: „Натали, Натали“

КРИСТИН ПАК ПОГЛЕЖДА ДЖОН ЯДОСАНО

НАТАЛИ: От къде знаят името ми?

ДЖОН: Добър въпрос. Наистина от къде знаят името ти?

ДЖОН: Ще затворя вратата. И не я пускай да припарва до нея.

КРИСТИН: Какво ще ѝ кажем, когато истинското подкрепящо звено се обадят?

ДЖОН: Сигурно има повече от един пътник в този самолет, чиято жена се казва Натали.

Да не говорим за любовниците им.

НАТАЛИ: Напълно забравих да си запиша телефония им номер. Исках да ги попитам дали мога да помогна при търсенето на оцелелите. О, почакай, мога да натисна копчето за повторно набиране.

КРИСТИН: (властно) Не бих го направила на твоето място.

НАТАЛИ Е ИЗНЕНАДАНА

КРИСТИН: Сигурно са претоварени от работа. В момента когато имат конкретни новини ще ти се обадят.

ДЖОН: Наистина трябва да говоря с теб.

КРИСТИН: Давай.

ДЖОН: Насаме.

КРИСТИН: Не може да я оставим сама. Представи си, че полицията звънне да потвърди смъртта на Патрик и тя реши наистина да скочи от балкона?

ДЖОН: Тогава да отидем да поговорим на балкона.

КРИСТИН: Разочарована съм Джон. Много разочарована. Мислех си, че си по-добър приятел. Говорим за Патрик за бога. Приятелят ти от училище. И Натали, моята най-добра приятелка. Те са ни кумове. Мисля, че може да жертваме една вечер и да ѝ помогнем в болката и отчаянието ѝ!

ДЖОН: Ние спечелихме джакпота.

КРИСТИН: Колко?

ДЖОН: 60 милиона.

НАТАЛИ: В края на краищата ще пийна това второ питие. Всички тези емоции...

КРИСТИН: (остро) Е, досега вече трябва да знаеш къде е декантера с виното. Или искаш да ти донеса кутията с вино и една сламка?

НАТАЛИ СХВАЩА НАМЕКА

НАТАЛИ: ОК, мисля да си тръгвам и да ви оставя насаме. Не искам да злоупотребявам с гостоприемството ви.

КРИСТИН СЕ ВЗИМА В РЪЦЕ

КРИСТИН: Извинявай. Не исках да кажа това. (налива на Натали чаша вино). Всички сме в шок. Трябва да хапнеш нещо. Ще ти прималее...(към Джон тихичко докато Натали пресушава чашата си) Мисля, че е време за киша ти с артишок.

ДЖОН ОТИВА В КУХНЯТА

КРИСТИН: И ние бяхме много близки с него. Естествено и ние сме дълбоко натъжени от смъртта на Патрик. (поправя се) Исках да кажа от възможността да е изчезнал. В същото време човек трябва да намери сили да продължи напред. Съгласна ли си?

Живееш само веднъж и това е.

ДЖОН СЕ ВРЪЩА С ПАРЧЕ ПАЙ И ГО ПОДАВА НА КРИСТИН

КРИСТИН: (подава парчето пай на Натали) Трябва да се научиш да се радваш на хубавите неща в живота.

НАТАЛИ ВЗИМА ПАЯ

НАТАЛИ: Не е лош. Какъв е?

КРИСТИН: (лицемерно) Джон готви у нас. Какъв беше пая?

НАТАЛИ: (с пълна уста) Стига само да не е с артишок. Това е единствената храна към

която съм алергична. Даже не мога да се сетя какъв е на вкус. Единствения път когато ядох артишок беше при баба ми в Уелс. И трябваше да ме откарат в спешното.

ДРУГИТЕ ДВАМА СЕ СПОГЛЕЖДАТ УЖАСЕНО

НАТАЛИ: Хубавото на артишока е, че веднага го познаваш и няма опасност да го изядеш.

КРИСТИН ИЗТРЪГВА ПАЯ ОТ РЪЦЕТЕ И УСТАТА НА НАТАЛИ

КРИСТИН: Вече си готова за десерта, нали?

НАТАЛИ Е ИЗНЕНАДАНА ОТ РЕАКЦИЯТА НА КРИСТИН И ИЗГЛЕЖДА НЕ СЕ ЧУВСТВА МНОГО ДОБРЕ

НАТАЛИ: Мисля, че ще повърна. Обикновено нося на пиене. Особено с такива деликатеси. Сигурно е от стреса.

ТЯ ТРЪГВА ПО ПОСОКА НА БАНЯТА. СЛЕД КАТО ИЗЛИЗА КРИСТИН НЕ МОЖЕ ДА ОДЪРЖИ ВЪЛНЕНИЕТО СИ

КРИСТИН: Сигурен ли си?

ДЖОН: (показва картата си за безработен) Ето го номера на картата. Те изтеглиха същите числа. Току-що ги обявиха по радиото. Можеш ли да повярваш. 60 милиона лири!? Имаме достатъчно да си купим Airbus. Е, може би на втора ръка. Но в добро състояние.

КРИСТИН: Но това е невероятно!

ДЖОН НАЛИВА ДВЕ ЧАШИ ВИНО, ПОДАВА ЕДНАТА НА КРИСТИН И ВДИГА ТОСТ

ДЖОН: Хайде, пийни си от виното на Лидл за последен път и запомни вкуса му, защото скоро няма да пиеш вече такова вино.

ТЕ ВДИГАТ ТОСТ

КРИСТИН: Невероятно е! Нали не е някаква шега?

ДЖОН: И на мен ми е трудно да повярвам. Но го проверих три пъти. Кълна ти се джакпота е наш. Ние спечелихме ! Супер джакпота в петък 13 е наш!

НАТАЛИ СЕ ВРЪЩА

КРИСТИН: Никога няма да познаеш какво разбрахме току-що.

НАТАЛИ: Те се обадиха? Наистина е бил той във водата? Той е жив?

ДЖОН: (сконфузено) Е, не.... Все още не са сигурни.

КРИСТИН: Но са видели куфар, който много прилича на неговия. Куфар Луи Виутон. Плува на повърхността...

НАТАЛИ: Тогавя коя е добрата новина?

КРИСТИН: Ами...(много възбудена, на границата на истерията) Ще си получим куфара обратно!

ДЖОН СЕ ОПИТВА ДА УСПОКОИ КРИСТИН

ДЖОН: Извини я.... нервите й.

НАТАЛИ: Прав си! Това чакане е непоносимо. Дори Патрик да е жив само си го представете сам самичък, стискайки куфара си, в средата на Ла Манша, посред зима.... Докато ние си седим удобно тук ,на топло...(пауза) Фактически изобщо не е топло тук. Или така ми се струва на мен?

ДЖОН: (със знаещ поглед) Ще можем да пуснем отоплението , нали Кристин? Ще го надуя до дупка.

ТОЙ ИЗЛИЗА ДА ПУСНЕ ОТОПЛЕНИЕТО

НАТАЛИ: Колко дълго мислиш, че човек може да издържи в ледените води на Канала през декември?

КРИСТИН: Зависи...Той е чувствителен към студа, нали?

НАТАЛИ: О, боже мой!

ДЖОН СЕ ВРЪЩА

ДЖОН: Пуснах отоплението. (намига по посока на Кристин) По този начин, ако

тръгнем изневиделица за някоя топла страна няма да преживеем топлинен шок.

НАТАЛИ: Заминавате на почивка?

ДЖОН: Не... А защо пък не?

НАТАЛИ: Ако бях на ваше място ,не бих летяла.

КРИСТИН: Да, вероятно е по-сигурно. Една хубава спа почивка в Best Western в Свети Ив също не е лошо. Да презаредим батериите готови за новия живот.

НАТАЛИ: Прави сте да му се радвате докато можете... Никога не знаеш как ще те изненада живота. Вечеряш си с приятели в петък вечер и изведнъж се оказваш вдовица.

КРИСТИН: Да.... (истерично) или мултимилионер!

НАТАЛИ: О, не! Не можехме да си позволим застраховка Живот. Фактически той я спомена скоро. Да могат децата да отидат в колеж, ако нещо се случи с него. Сигурно е предчувствал, че нещо лошо ще се случи.

ДЖОН: Да... Е, мога да ти кажа със сигурност, че не сме го почувствали че предстои.

Дойде като гръм от ясно небе.

КРИСТИН: (към Натали) Знаеш какво казват: най-тъмно е преди зазоряване.

ДЖОН: Голям шок е когато си неподготвен. Трябва да намериш начин да се справиш.

НАТАЛИ: Имате ли?

КРИСТИН: Какво дали имаме?

НАТАЛИ: Застраховка Живот! Или по-скоро застраховка при Смърт.

ДЖОН: Имаме нещо по-добро, повярвай ми.

НАТАЛИ: Кълна се, ако той оцелее, ще погледна живота по различен начин.

КРИСТИН: Ние също, обещавам.

НАТАЛИ: Всички тези малки жертви, които правим всеки ден надявайки се някой ден да берем плодовете от тях. По дяволите всичко това. По добре е да се наслаждаваме на днешния ден без да мислим за утрешния.

ДЖОН: Права си. Утре спирам работа.

НАТАЛИ: Мислех, че си безработен ,на помощи.

ДЖОН: Е, ще спра да търся работа.

НАТАЛИ: В същото време трябва да припечелваме за насъщния. И да пестим по малко. Защото ако разчитаме на държавна пенсия.... О, Господи. Имам чувството, че Патрик ще излезе много евтино на държавата що се отнася до пенсията.

КРИСТИН: Хайде де, не говори така.

НАТАЛИ: Как ще свързвам двата края с тези две малки деца?

КРИСТИН: Ние сме насреща. Нали Джон? Ако искаш може да вземем едното. Това ще те облекчи от финансова гледна точка.

ДЖОН: (не много очарован) Да, да.

НАТАЛИ: Много мило от ваша страна. Ние обаче още ви дължим 1000 лири.

КРИСТИН: Знаеш ли какво? Приеми ги като подарък. Няма да ни трябват. Нали Джон?

ДЖОН: Ъ... ъ... ъ, да, не...добре. Давай, твои са.

НАТАЛИ: (трогната) Това означава много за мен, да знам, че мога да разчитам на приятели като вас. Знаем какво означават тези 1000 лири за вас. Особено сега когато Джон е без работа. Ако поискам от банката заем от 1000 лири не знам дали биха го одобрили при печалбата, която правят на наш гръб? А вие? Дори нямате пари да включите отоплението през декември. Освен когато имате гости. А май ,че стана малко по-топло тук. Не искам да получите главозамайваща сметка за отопление заради мен.

ДЖОН: Ще го намалая малко.

ДЖОН ИЗЛИЗА ЗА НЯКОЛКО СЕКУНДИ

НАТАЛИ: Какво ще кажа на децата?

КРИСТИН: Ама те не спят ли по това време?

НАТАЛИ: Е, нали ще се събудят някой ден.

КРИСТИН: Вероятно не трябва да го казвам, но не мога да повярвам че е мъртъв. Не и

тази вечер.

НАТАЛИ: Защо не тази вечер?

КРИСТИН: Не знам...може би заради това, което каза преди за баща ти, че е умрял в деня в който се е родил синът ти само да те вбеси.

НАТАЛИ: Мислиш, че Патрик е решил да се качи в разбилия се самолет само и само да ни провали вечерта?

ДЖОН СЕ ВРЪЩА

КРИСТИН: (щастлива да смени темата) Да включим пак телевизора за да сме сигурни...може пак да повторят числата от лотарията. Искам да кажа новините.

МОБИЛНИЯ ТЕЛЕФОН НА НАТАЛИ ЗВЪНВА ДОКАТО КРИСТИН ВЪРВИ КЪМ ТЕЛЕВИЗОРА. НАТАЛИ ЗАМРЪЗВА НА МЕСТО И СЕ ЧУДИ ДАЛИ ДА ВДИГНЕ, СЛЕД ТОВА ВДИГА

НАТАЛИ: Да? Да, на телефона. (към Кристин и Джон) Те са! Звеното за подкрепа. Да? Слушам.

КРИСТИН И ДЖОН СЕ СПОГЛЕЖДАТ С НЕУДОБСТВО

НАТАЛИ: Но вие вече ми казахте това. Добре. ОК. Благодаря.

ТЯ ЗАТВАРЯ ТЕЛЕФОНА

НАТАЛИ: Забелязали са петима оцелели да се държат за отломките от самолета. Може би има и шести.

ДЖОН: Бонус числото.

НАТАЛИ: Опитват се да ги спасят с хеликоптер, но атмосферните условия са много лоши над Каналът. Още не са ги идентифицирали.

КРИСТИН: Ще ти се обадят веднага щом започнат тегленето... искам да кажа спасяването.

НАТАЛИ: Да, права си. Точно като хазарта е. Това чакане е непоносимо. Чувствам се все едно съм играла на лотария и сега чакам да видя дали ще изтеглят моите числа.

КРИСТИН: Знам... Точно така се почувствах когато се омъжих за Джон. Колко човека са били в самолета?

НАТАЛИ: Не знам. Самолетът е малък. Лондон – Манчестър.

ДЖОН: Да кажем, че са били сто пасажера. Ако оцелелите са 5... това са 20%. По-голям шанс от лотарията.

НАТАЛИ: Никога не ми е вървяло в хазарта.

КРИСТИН: Знаеш ли какво казват: Трябва да участваш за да спечелиш.

НАТАЛИ: Слава богу, че сте тук, иначе....

КРИСТИН: Не искаш ли да си полегнеш и починеш в спалнята ни?

НАТАЛИ: Ами ако пак се обадят?

ДЖОН: Може да минат часове. С тази буря... Спасяването в морето е много деликатна операция. Не знаят дали като стигнат до тях те ще са още живи. А водата е само два-три градуса.

НАТАЛИ: Така или иначе няма да успее да заспя.

КРИСТИН: Могат да ти дам приспивателно ако искаш.

НАТАЛИ: Не мисля, че това ще помогне в състоянието в което съм.

КРИСТИН: Може да вземеш две или три хапчета. Те са много леки.

НАТАЛИ: Много мило от твоя страна, но не искам да окупирам и спалнята ви.

КРИСТИН: И ние няма да може да заспим, така че няма значение.

НАТАЛИ: Благодаря. Честно казано не очаквах това да ви разстрои толкова колкото мен. (проверява си мобилния) По дяволите, сложила съм го без звук. По навик. Ще проверя дали имам нещо на гласовата поща.

ОТИВА НАСТРАНА ДА СИ ПРОВЕРИ ГЛАСОВАТА ПОЩА

ДЖОН: (към Кристин) Никога няма да успеем да се отървем от нея.

НАТАЛИ: Нищо няма в гласовата поща.

КРИСТИН: Е, нали звъняха само преди пет минути.

ДЖОН: И ако трябва да съм честен.....20%.... Може да започнеш да се подготвяш за най-лошото.

НАТАЛИ: Но ти току-що каза.....

КРИСТИН: Не искаме да храниш напразни надежди. Нали Джон?

ДЖОН: Струва ми се, че тази вечер той ще спи с рибите.

КРИСТИН: Джон се опитва да ти каже, по неговия си начин, че ако Патрик е наистина мъртъв ще разбереш много скоро. Наистина трябва да се прибереш и да се опиташ малко да си починеш. Да ти повикам ли такси?

НАТАЛИ: Не, дойдох със СМАРТ-а.

КРИСТИН: О, забравих.

НАТАЛИ: Но не знам дали съм в състояние да шофирам в този момент.

ДЖОН И КРИСТИН СЕ СПОГЛЕЖДАТ ВБЕСЕНИ

НАТАЛИ: Прави сте. Ще отида да си полегна за малко. Няма да успея да заспя, но искам да остана сама за малко.

ДЖОН: Разбира се, наясно сме как се чувстваш. Нали Кристин?

НАТАЛИ: Тръгвам...

КРИСТИН: Добре...

НАТАЛИ НАПУСКА СТАЯТА ПОД СЪЧУВСТВЕНИТЕ ПОГЛЕДИ НА ДЖОН И КРИСТИН, КОИТО В МОМЕНТА КОГАТО ТЯ ИЗЧЕЗВА ОТ ПОГЛЕДА ИМ ЗАПОЧВАТ ДА ЛИКУВАТ

ДЖОН: По дяволите! 60 милиона!

НАТАЛИ ВЛИЗА ОТНОВО В СТАЯТА. ДЖОН И КРИСТИН ЗАМРЪЗВАТ

НАТАЛИ: забравих си мобилния телефон.

НАТАЛИ ОТНОВО ИЗЛИЗА ОТ СТАЯТА

КРИСТИН: Не мога да повярвам докато не видя печелившия билет. Покажи ми го!

ДЖОН: Нося го. (кани се да излезе от стаята) По дяволите, в спалнята е....Ако имаме късмет тя ще заспи и ще си отдъхнем за малко от нея. Хайде да не я будим. Какво ще кажеш да отворим бутилката шампанско докато чакаме? Да го отпразнуваме.

КРИСТИН: В спалнята? Не съм го виждала там. Кажи ми, че не си го изгубил този билет. Представи си, че е паднал от нощното шкафче и е попаднал в прахосмукачката? Вчера смених торбичката, а днес сутринта минаха боклукджийте.

ДЖОН: Не се притеснявай. На сигурно място е. (кани се да отвори шампанското) Ще се опитам да не вдигам много шум с корковата тапа. Не искам да я събудя.

КРИСТИН: Прибран на сигурно място. Къде?

ДЖОН: В куфара ми. Отгоре на гардероба. Във вътрешния джоб. Не се сетих да го извадя като се върнахме от Брайтън. Ако трябва да съм честен даже бях забравил, че съм пусал фиш за лотарията.

КРИСТИН: (посърнала) Не ми казвай, че е в куфара Луи Виютон.

ДЖОН: Да, разбира се. В моя куфар. Единствения ми такъв. Не ми казвай, че си минала с прахосмукачката вътре в куфара. (най-сетне забелязва ядосания поглед на Кристин). Какво?

КРИСТИН: На Патрик му трябваше куфар за Манчестър. И Натали ме помоли да му услужа с един.

ДЖОН ПУСКА ТАПАТА НА ШАМПАНСКОТО КОЕТО ГРЪМВА СИЛНО

ДЖОН: Дала си му моя куфар? Дала си му моя Виютон куфар за този лайнън самолет на тази лайнънна нискотарифна компания?

КРИСТИН: ОК, за начало да ти напомня, че Виютон не е оригинален. Фалшификат, който купихме в Рим на връщане от круиза ни из италианските острови.

ДЖОН: С нашия билет за 60 милиона лири в него! Можеше да купим фабриката, която произвежда истинските куфари.

НАТАЛИ ВЛИЗА

НАТАЛИ: Чух някакъв гръм. Това ме събуди. (виждайки униците им физиономии)
Какво се е случило? Лоши новини ли? И не знаете как да ми ги съобщите?

ДЖОН: (намусено) Да, де факто.

НАТАЛИ: О, боже мой!

КРИСТИН: Не съвсем. Искам да кажа не засягат Патрик.

ДЖОН: Не бих го формулирал така.

КРИСТИН: Джон не знаеше, че съм дала куфара му на Патрик. Така, че е нормално да е шокиран. Емоционално шокиран. Представи си най-добрия ти приятел да се държи за куфара ти в средата на Ла Манша. И акулите да обикалят наоколо.

НАТАЛИ: Има акули в Ла Манша?

КРИСТИН: Не знам. Може би.

НАТАЛИ: О, боже, правилно, куфара... Вече ви дължим 1000 лири, които няма да ви върнем и отгоре на всичко никога повече няма да видите куфара си Виютон. Слава богу, че е фалшификат.

КРИСТИН: Но все още има надежда, нали? (поглежда Джон) Да намерят Патрик с куфара.

ДЖОН: Мислиш ли?

КРИСТИН: Куфар плува по-добре от труп. Спомни си кадрите по телевизията след самолетна катастрофа. Какво виждаш да плува на повърхността? Куфари.

ДЖОН: Ако не са много тежки.

КРИСТИН: (към Натали) Много пълен ли беше куфара на Патрик?

НАТАЛИ: Имаше само една ношувка в Манчестър, така че не взе много неща.

ДРУГИТЕ ДВАМА СЕ ОБНАДЕЖДАВАТ

НАТАЛИ: Освен всичките му каталози, разбира се. Хартията тежи ужасно много. Не можах да повдигна куфара за да го сложа в багажника на колата на тръгване. Слава богу, че има колелца. За фалшификат беше с добро качество. Прави сте...защо да харчи човек цяло състояние за оригинален. Защо ви е притрябвало да знаете съдържанието на куфара?

КРИСТИН: Е, ако може да плува Патрик може да го използва вместо спасителен пояс.

НАТАЛИ: О, не. Все едно да се хване за наковалня. Тъй или иначе багажа го слагат в багажното, нали? Потъва като камък с останките от самолета.

ДЖОН ГЛЕДА ГНЕВНО КРИСТИН КОЯТО Е СЪСИПАНА

КРИСТИН: Понякога успяват да локализируют останките и ги изваждат на повърхността. Докато търсят черната кутия за да разберат причината за катастрофата и да извадят куфарите – исках да кажа – телата за да могат семействата да ги оплачат.

ДЖОН: Мислиш ли?

КРИСТИН: Да, разбира се. Не знам защо, но още не съм изгубила надежда. Нали Натали?

НАТАЛИ: Да.

КРИСТИН: Петък 13 е все пак!

НАТАЛИ: Така и не разбрах какво носи петък 13 – добър или лош късмет?

КРИСТИН: Явно по малко и от двете.

ДЖОН: (към Натали) 100% ли си сигурна, че той е в този самолет?

НАТАЛИ: Да, за съжаление. Аз му купих билета по интернет.

ДЖОН: (истерично) С моя куфар по дяволите. С шибания ми куфар!

НАТАЛИ Е МАЛКО ПРИТЕСНЕНА. КРИСТИН ДАВА ЗНАК НА ДЖОН ДА СЕ УСПОКОИ

НАТАЛИ: ОК, мисля наистина да си тръгвам. Ще прекарам нощта при майка ми. Поне ще съм при децата когато се събудят. И ако имам някакви новини- добри или лоши – ще ви се обадя, обещавам.

ДЖОН: 60 милиона.... 60 милиона за бога. Каж ми, че това е кошмар.

КРИСТИН: (към Натали) Да, може би е най-добре....

НАТАЛИ: Правилно. Оставям ви да си легнете.

ДЖОН: Защото си мислиш, че ще може да заспим сега?

НАТАЛИ: Ще ви звънна утре сутринта. Скоро ще разберете. Аз също. Права си Кристин, може да отнеме часове. Ще си взема приспивателно като отида при мама.

ДЖОН: А, не ,няма да взимаш нищо. Ще ни се обадиш веднага. Нали Кристин? Няма да седим тук и да чакаме като някакви шибани идиоти.

НАТАЛИ: Честно, много съм трогната, че сте толкова разстроени. Знам, че Патрик ви беше приятел, но не очаквах изчезването му да ви разтърси толкова много.

ДЖОН: Ще включа телевизора.

ГЛАС: И печелившите номера са....

ДЖОН: Да, ясно, схванахме...

НАТАЛИ: (притеснена към Кристин) Може би трябва да му дадеш успокоително на него.

ДЖОН СМЕНЯ КАНАЛА

ГЛАС: Потвърдено е, че няма оцелели в самолетната катастрофа. Няколкото човека, които бяха забелязани по-рано да се държат за отломките и се смятаха за оцелели пътници се оказаха емигранти, които се опитват да стигнат английския бряг по море. Естествено веднага бяха натоварени на самолет, който да ги откара в родната им страна. Самолет от същата авиокомпания. Най-малкото, което може да направим е да им пожелаем безаварийно кацане у дома. Други новини, все още никой не се е явил с печелившия лотариен билет да си получи джакпота.

ДЖОН ИЗКЛЮЧВА ТЕЛЕВИЗОРА СЪСИПАН

ДЖОН: По дяволите. Никакви оцелели.

ТЕЛЕФОНА НА НАТАЛИ ИЗВЪННЯВА. ТЯ ГО ИЗВАЖДА И ПОГЛЕЖДА НОМЕРА

НАТАЛИ: Ако е майка ми няма да вдигна.

ДЖОН: Куфара ми Виютон.

НАТАЛИ: Той е....

КРИСТИН: Кой той?

НАТАЛИ: Патрик. Някой се обажда от неговия телефон.

КРИСТИН: Невъзможно

ДЖОН: (впечатлен) Кой е мобилния ти оператор?

КРИСТИН: Хайде, вдигни.

НАТАЛИ БЯЛА КАТО ПЛАТНО ВДИГА ТЕЛЕФОНА

НАТАЛИ: Да...

ДЖОН И КРИСТИН НЕ ОТКЪСВАТ ПОГЛЕД ОТ НЕЯ

НАТАЛИ: Патрик? От къде се обаждаш? Едвам те чувам. Звучиш все едно се обаждаш от много далеч...

ДЖОН: Егати... Казаха, че няма оцелели.

НАТАЛИ: Чуваш ли ме? Патрик...? Здравей...? (обръща се към другите с драматичен поглед) Прекъсна..

МЪРТВЕШКА ТИШИНА

КРИСТИН: Сигурна ли си, че беше той?

НАТАЛИ: Не знам. Връзката беше много лоша.

ДЖОН: Сигурен съм..

НАТАЛИ: Във всеки случай обаждането е от неговия телефон. Това е неговия номер.

ДЖОН: Бонус номера.

КРИСТИН: Може би е паднал от самолета... и е успял да се хване за нещо.

ДЖОН: Може би за куфара си.

КРИСТИН: И използва телефона да ти звънна преди да му падне батерията.

НАТАЛИ: Боже мой... Но нали казаха, че няма оцелели. Точно започнах да свиквам с тази мисъл.

КРИСТИН: Чудеса се случват.

ДЖОН: Чудо. Трябва да го намерят преди акулите да започнат да го ръфат.

НАТАЛИ: Можете ли да си представите, Патрик, в бурята, самичък, в средата на Атлантика.

ДЖОН: На Ла Манша.

КРИСТИН: Ла Манша не е чак толкова голям.

НАТАЛИ: В средата на нощта, сграбчил куфара, изгубен в океана..

ДЖОН: Ла Манша за бога!

НАТАЛИ: Може да го е отнесло течението в океана. Как ще го открият?

ДЖОН: Все едно да търсиш куфар в купа сено.

НАТАЛИ: Ще се опитам да му звънна. Дори и с изтощена батерия може да успее да опише къде се намира. Ще помогне на спасителните отряди.

КРИСТИН: От друга страна, ако се е изгубил в средата на Пасифика....

ДЖОН: В Ла Манша по дяволите!

НАТАЛИ НАБИРА НОМЕРА И ЧАКА НАПРЕГНАТО

НАТАЛИ: Звъни. О, боже, включи се гласовата поща. Имам чувството, че чувам глас от отвъдното. Здравсти Патрик? Ако получиш това съобщение искам да ти кажа колко много те обичам. И децата също. Патрик, моля те дръж се. Заради мен. Заради децата. И заради теб самия, разбира се, докато дойдат спасителните отряди. Обичам те, скъпи.

ДЖОН И КРИСТИН СЕ СПОГЛЕЖДАТ ТРОГНАТИ НО НАТАЛИ СЕ КОЛЕБАЕ И НЕ ЗАТВАРЯ

НАТАЛИ: Искам да ти кажа и още нещо Патрик. Да ми олекне. Защото може да нямам тази възможност после. Или смелостта. Изневерих ти. Само веднъж. Но нищо не значеше за мен. Кълна се. И обещавам, че детето, което нося е твое. Абсолютно сигурна съм в това. Чувствам, че е така. Но може да направим тест, ако искаш. О, да, възнамерявах да ти кажа. Бременна съм Патрик. Отново ще ставаш баща. Видяш ли. Трябва да се държиш.

НАТАЛИ ЗАТВАРЯ ИЗПЪЛНЕНА С ТРЕВОГА. ДРУГИТЕ ДВАМА СИ РАЗМЕНЯТ ПРИТЕСНЕНИ ПОГЛЕДИ

КРИСТИН: Това трябва да му помогне да преодолее всичко това.

НЕЛОВКО МЪЛЧАНИЕ

ДЖОН: Телефона...

КРИСТИН: Нищо не чувам.

ДЖОН: Не, искам да кажа телефона на Патрик. Трябва да използват мобилния му телефон за да го открият. Трябва незабавно да уведомим спасителните отряди. Има надежда дори да открият и куфара. Искам да кажа да открият Патрик. Кой е номера им?

НАТАЛИ МУ ПОДАВА ТЕЛЕФОНА СИ

НАТАЛИ: Ето, телефона им е от последните обаждания.

ДЖОН ВЗИМА ТЕЛЕФОНА НА НАТАЛИ И НАТИСКА БУТОНА ЗА ПОВТОРНО НАБИРАНЕ

ДЖОН: По дяволите, сигнала не е достатъчно силен. Ще изляза на балкона.

ДЖОН ИЗЛИЗА ОТ СТАЯТА

НАТАЛИ: Не знам дали това беше най-подходящото време да му кажа. Случи се преди около три месеца. Със зъболекаря ми. В кабинета му. Не знам какво ме прихвана. Или може би е било страничен ефект от упойката.

КРИСТИН: Това е, което трябва да твърдиш. Че това копеле те е упоило за да те изнасили.

НАТАЛИ: От друга страна беше само местна упойка. Колкото за една мъничка пломба. Защото всичко останало усетих много ясно. Повече отколкото с Патрик със сигурност.

А ти? Изневерявала ли си на Джон?

КРИСТИН: Не и откакто сме женени.

НАТАЛИ: Но вие сте женени само от шест месеца. След като живяхте заедно 15 години.

КРИСТИН: Ами, е, не...

ДЖОН ВЛИЗА И КРИСТИН Е ОБЛЕКЧЕНА ЧЕ НЯМА ДА ДОВЪРШИ ОТГОВОРА СИ

ДЖОН: Всичко е уредено. Задвижили са нещата. Ще ни се обадят веднага щом намерят нещо.

КРИСТИН: Гледах това в едно полицейско предаване по телевизията. Наистина е лесно да локализираш някой по мобилния му телефон. И обикновено става много бързо.

Разбира се, в този случай става дума за Атлантическия океан, но....

ДЖОН: Ла Манша.

НАТАЛИ: Господи, не знам дали сърцето ми ще понесе всичко това. Тази въртележка от емоции

ТЕЛЕФОНА Й ЗВЪНВА

НАТАЛИ: Вече?

КРИСТИН: Нали ти казах.

ДЖОН: Хайде! Вдигни!

НАТАЛИ: Ало? Не, мамо. Още не съм получила официално потвърждение за смъртта му, съжалявам! Не, нямам новия адрес на леля Адел. Не смяташ ли, че е малко рано да започнеш да уведомяваш хората за смъртта му? Виж, трябва да затварям. Очаквам важно обаждане. Да... цветя? Прави каквото искаш, не ми пука.(тя затваря бясна)

Животът действително е нечестен. Тя трябваше да е в този самолет вместо Патрик.

ТЕЛЕФОНА ЗВЪНВА ОТНОВО. ИЗВЪН СЕБЕ СИ ОТ ЯРОСТ НАТАЛИ ОТГОВАРЯ

НАТАЛИ: Остави ме намира по дяволите. О, извинете, помислих, че е майка ми. Да да, разбира се, че слушам. Не, не е шега. Съпругът ми е в този самолет. Да, добре, благодаря. Ще ми се обадите ли, ако разберете нещо?

ТЯ ЗАТВАРЯ ОБЪРКАНА

НАТАЛИ: Подкрепящото звено се обади. Локализирали са телефона на Патрик.

ДРУГИТЕ СЛУШАТ МНОГО ВНИМАТЕЛНО

КРИСТИН: И?

НАТАЛИ: Обаждането е било от гарата в Манчестър.

СЕГА ЗВЪНИ ДОМАШНИЯ ТЕЛЕФОН НА ДЖОН И КРИСТИН. КРИСТИН ВДИГА БЕЗ ДА СЕ ЗАМИСЛИ

КРИСТИН: Ало? (съкрушено подава телефона на Натали) Той е...

НАТАЛИ ГРАБВА ТЕЛЕФОНА

НАТАЛИ: Патрик? Къде си? Всички те търсят в Атлантика. Невъзможно, не мога да повярвам. (към другите) Изпуснал е полета си. В пътническия влак за Лондон е!

ДЖОН: Значи все пак има господ!

НАТАЛИ: Значи не знаеш? (към другите) Не знае. Самолета на нискотарифната компания на който е трябвало да се качиш се е разбил. Няма оцелели. Слава богу, това е истинско чудо. (към другите) Заключил се за два часа в тоалетната на летището в Манчестър. Не успял да отвори вратата. Разбира се терминала на нискотарифните авиокомпаниии не е като в бизнес класа. ОК. Обади ми се веднага като пристигнеш в Лондон. Много те обичам, скъпи. (кани се да затвори, но си променя мнението) Е...Патрик? Получи ли съобщението ми? Не, не е важно. Фактически направо го изтрий. Сега като знам, че не си мъртъв.

НАТАЛИ ЗАТВАРЯ ТЕЛЕФОНА

НАТАЛИ: (радостно) Мисля, че сега е момента да отворим шампанското, което донесох!

ДЖОН И КРИСТИН СЕ СПОГЛЕЖДАТ НЕЛОВКО ТЪЙ КАТО ВЕЧЕ СА

ОТВОРИЛИ ШАМПАНСКОТО. НО ВЪПРЕКИ ВСИЧКО СА ЩАСТЛИВИ

КРИСТИН: Но това е прекрасно! Нали Джон?

ДЖОН: Ти получаваш съпруга си обратно, а ние получаваме.....

КРИСТИН: Нашия приятел.

ДЖОН: Кога пристига в Лондон?

НАТАЛИ: След по-малко от час. Кошмарът почти приключи. Благодаря ви. Не знам как бих се справила без вас. (тя се кани като, че ли да напусне апартамента) Мисля да запазим шампанското за друг път. Ще го взема от гарата и след това си отиваме директно в къщи. След цялото това изпитание разбирате, че има много неща да си кажем.

КРИСТИН: Особено, ако чуе гласовото ти съобщение.

ДЖОН: Това не подлежи на обсъждане. Ще го отпразнуваме заедно. Нали така Кристин?

НАТАЛИ: Сега като се замисля той наистина е единствения оцелял. Не мога да си представя нещастията на семействата, които нямаха моя късмет.

ДЖОН: Животът е лотария! Трябва просто да избереш правилните числа. C'est la vie. И честно казано не си в състояние да шофираш. Както си намотана никога няма да успееш да паркираш на гарата в петък вечер. Ще му се обадя да му кажа да скочи в едно такси като слезе от влака и направо да идва тук. С куфара си.

НАТАЛИ: Такси? Не знам дали може да си го позволим.

ДЖОН: Но ние можем. Нали Кристин?

КРИСТИН: Ние също имаме добри новини да ти споделим. Може направо да ти кажем сега. Давай Джон...

ДЖОН СЕ КАНИ ДА ОТВОРИ УСТА НО ДОМАШНИЯ ТЕЛЕФОН ЗВЪНВА.

КРИСТИН ВДИГА

КРИСТИН: Да....ooo ...Патрик точно се канехме да ти се обадим. (усмивката ѝ замръзва)

Разбира се, тук е.. (към Натали) Патрик е.. Получил е съобщението на гласовата поща.

НАТАЛИ СМУТЕНО ВЗИМА СЛУШАЛКАТА И ТРЪГВА КЪМ БАЛКОНА

НАТАЛИ: Патрик, чуй ме, мога да обясня всичко. Е, не го приемай така! Честно казано след всичко, което преживяхме не може ли да погледнеш нещата в перспектива? Току-що излъга смъртта на косъм! Важното е, че и двамата сме живи и добре. Ти си сървайвър Патрик!

ИЗЛИЗА НА БАЛКОНА ДА ПРОДЪЛЖИ РАЗГОВОРА СИ

ДЖОН: О, по дяволите. Точно това ни трябваше.

КРИСТИН: Няма да е лесно да го накараме да дойде тук за да отворим шампанското.

ДЖОН: Представи си, че след като е разбрал, че е рогоносец реши да скочи в Темза като стигне в Лондон. С моя куфар!

НАТАЛИ СЕ ВРЪЩА ПОСЪРНАЛА

КРИСТИН: Е, и?

НАТАЛИ: Не иска да се прибира в къщи. Говори за развод.

ДЖОН: Но може да остане тук докато се разберете помежду си.. Нали Кристин? А има и куфар с дрехи!

НАТАЛИ: А, за куфара. Няма значение. Това не е важно сега.

ДВАМАТА СА СМАЯНИ

ДЖОН: Какво за него?

НАТАЛИ: Ами Патрик е изпуснал самолета, но куфара не. Бил е вече чекиран. За зла участ трябва да забравите за него. В багажното на самолета е.

ДЖОН: Какъв кръгъл идиот! (към Кристин) Моля те кажи, че това не е истина.

НАТАЛИ: Истина е, но слава богу не е истински Луи Виютон. Знаеш, че в днешно време притежанието на фалшификати е незаконно. Гледах документален филм за това

по телевизията. Патрик можеше да има големи неприятности на митницата.

КРИСТИН: От Манчестър за Лондон?

НАТАЛИ: С междинна спирка в Брюксел.

ДЖОН: Ако не си тръгне на мига ще я убия.

НАТАЛИ Е МАЛКО ИЗНЕНАДАНА ОТ РЕАКЦИЯТА НА ДЖОН

НАТАЛИ: Не се тревожи. Ще ти купя нов, истински при това, както вече обещах.

Дължа ви това.

ДЖОН: Разбира се, заедно с 1000 лири, които все още ни дължите.

НАТАЛИ: ОК, този път наистина трябва да тръгвам. Нали Кристин? Всички имаме нашия дял от емоции днес.

КРИСТИН ВНИМАТЕЛНО ПОВЕЖДА НАТАЛИ КЪМ ВЪНШНАТА ВРАТА ДА Е ДАЛЕЧ ОТ ВБЕСЕНИЯ ДЖОН

КРИСТИН: Не се тревожи. Ще му мине. Обади ми се утре.

НАТАЛИ: Разбира се, ще ти кажа как е минало.

НАТАЛИ Е НА ПРАГА НА ВРАТАТА НО СЕ ОБРЪЩА ЗА ПОСЛЕДНА РЕПЛИКА

НАТАЛИ: Между другото, каква е добрата новина, която искахте да ми кажете?

КРИСТИН Я ИЗБУТВА ПРЕЗ ВРАТАТА

КРИСТИН: Ще ти се обадя утре.

НАТАЛИ СИ ТРЪГВА. ДЖОН И КРИСТИН ОСТАВАТ САМИ. СТОВАРВАТ СЕ НА ДИВАНА. ГРОБНО МЪЛЧАНИЕ

ДЖОН: 60 милиона лири.

КРИСТИН СЕ ОБРЪЩА НЕЖНО КЪМ НЕГО

КРИСТИН: Хайде де, не е чак толкова страшно. Важното е, че сме живи и че сме заедно.

ДЖОН МАЛКО СЕ ОТПУСКА

ДЖОН: Права си.

КРИСТИН: А и какво щяхме да правим с 60 милиона лири?

ДЖОН: И аз се питам същото.

КРИСТИН: Дали нашата връзка би издържала на такава буря.

ДЖОН: Да не споменаваме нашите приятели. За малко да си развалим отношенията с Патрик и Натали.

МЪЛЧАНИЕ

Джон: Мислиш ли, че ако бяхме спечелили тези 60 милиона лири щяхме да се разведем?

КРИСТИН: Може да се главозамаеш. Когато изведнъж осъзнаеш, че може да задоволиш всичките си тайни желания, които си потискал.

ДЖОН: Права си. Фрустрацията е цимента, който държи двойките заедно. Като си помисля, че за малко щяхме да станем милионери. Побиват ме тръпки.

КРИСТИН: Хайде, дай да си изкараме една спокойна вечер само двамата пред телевизора.

ДЖОН: Знаеш ли какво наистина ще ми помогне да се отпусна?

КРИСТИН: (обнадеждена) Каж ми... готова съм да изпълня всички твои желания. Считай го като компенсация за изгубения ти фалшив куфар Виютон.

ДЖОН: Един документален филм за животни. За репродуктивните навици на големите гущери.

ЕНТУСИАЗМА НА КРИСТИН Е ПОПАРЕН

ДЖОН: Те са известни с груповия си секс, гущерите имам предвид. Женските се сношават с няколко мъжки и яйцето съдържа генетичен материал от всичките ѝ партньори. Представи си детето на Натали. Половината от Патрик, другата половина от заболяекаря ѝ.

КРИСТИН: (депресирана) Има останало малко наливно вино. Е, това, което Натали не успя да изпие. Искаш ли? По-добре да свикваме с вкуса му.

ТЯ НАЛИВА ДВЕ ЧАШИ ДОКАТО ДЖОН ВКЛЮЧВА ТЕЛЕВИЗОРА

РЕПОРТЕР: Властите са локализирали полет номер 32 ½ на нискотарифната авиокомпания считан по-рано, че се е разбил над Ла Манша. Оказа се, че пилота просто е заспал и вместо да се приземи в Дъблин самолета е продължил и е стигнал до Аляска където му е свършило горивото и се е разбил в леден къс.

ДЖОН: Странно е, сега чувствам все едно всичко това се случва на някой друг.

ДОМАШНИЯ ТЕЛЕФОН ИЗВЪННЯВА. КРИСТИН КАТО НЯКОЕ ЗОМБИ СТАВА ДА ОТГОВОРИ ДОКАТО ДЖОН ОСТАВА ЗАЛЕПЕН ЗА ТЕЛЕВИЗОРА

РЕПОРТЕР: Ето и някои кадри от самолета заснети от мексиканската армия.

КРИСТИН: Да..?

РЕПОРТЕР: Все още нямаме новини за пътниците вътре в самолета, но тези кадри показват съвсем ясно двойка пингвини, които си играят с някакъв куфар.

КРИСТИН: Не..!

СМАЯНА КРИСТИН ЗАТВАРЯ ТЕЛЕФОНА И ОТИВА КЪМ ДИВАНА

ДЖОН: Кой беше?

КРИСТИН: Гинекологът на Натали. Е, и моя също. Ходим при един и същ.

ДЖОН: И?

КРИСТИН: Объркал е резултатите ни. Не тя, а аз съм бременна.

ДЖОН: (объркан) И при един и същи зъболекар ли ходите?

КРИСТИН: (радостно) Твое е! Нося твоето бебе, Джон!

ДЖОН: (не особено щастлив) Мислех, че не може да имаме деца. Докторът каза, че с моята нестабилна сперма шансът да имаме деца е едно на един милион.

КРИСТИН: Петък 13 е!!!

СВЕТЛИНИТЕ УГАСВАТ

КРАЙ

РАЗЛИЧЕН КРАЙ ЗА ЧЕТВЪРТИ ПЕРСОНАЖ (ПАТРИК)

ДЖОН НЯМА ВРЕМЕ ДА РЕАГИРА. НА ВРАТАТА СЕ ЗВЪНИ

ДЖОН: Ако е пак тя, покани я да влезе и аз собственоръчно ще я метна през балкона

КРИСТИН ОТВАРЯ ВРАТАТА С НЕЖЕЛЕНИЕ

КРИСТИН: (изненадана) О, Патрик! Добре ли мина полета? Искам да кажа... Не те очаквахме да дойдеш.

ПАТРИК: (злобно) Безпокоя ли ви?

КРИСТИН: Изобщо не. Защо мислиш така?

ДЖОН: Не може да влошиш нещата повече от това.

ПАТРИК ВЛИЗА В СТАЯТА НЕРВНО

ПАТРИК: Ей, Джон, ти си тук...

ДЖОН: Както виждаш. Може би си спомняш, че живея тук.

ПАТРИК: Знам, че е късно. Но след всичко, което ми се случи...

ДЖОН: Е, хайде де, влакът ти не се е разбил в леден къс, нали?

ПАТРИК: Не, имах предвид Натали. Все още съм в шок.

КРИСТИН: Много съжаляваме Патрик. Нали Джон?

ДЖОН: Ммм...

КРИСТИН: Хайде, сядай. Искаш ли нещо за пиене?

ДЖОН: Чаша арсеник? Или стрихнин?

КРИСТИН МУ НАЛИВА ЧАША ВИНО

КРИСТИН: Искаш ли лед?

ПАТРИК НЕ ОТГОВАРЯ. ТОЙ СЯДА ИЗПИВА ЧАШАТА НА ЕДИН ДЪХ БЕЗ ДА МИГНЕ ПОД ИЗУМЕНИТЕ ПОГЛЕДИ НА ДЖОН И КРИСТИН

ДЖОН: О, наистина не е добре. Даже не реагира на наливното вино.

ПАТРИК: Женени сме от десет години. Можеш ли да повярваш какво е направила?

Никога не съм си мислел, че Натали е способна на това.

КРИСТИН: Е, хайде. Не мислиш ли, че прекалено драматизираш нещата?

ДЖОН: Той току-що е открил, че е роконосец.

КРИСТИН: Винаги съм мразела тази дума.

ПАТРИК: Мислиш си, че познаваш човека, а после...

КРИСТИН: Всички правим грешки.

ДЖОН: Да, ама да спиш със зъболекаря си...

ПАТРИК: Фактически той е моя зъболекар.

КРИСТИН: Важното е, че е намерила куража да ти каже. Нужна е голяма смелост.

ДЖОН: По скоро голяма глупост.

КРИСТИН: Това показва, че ти има голямо доверие. Доверието е много важно в една двойка. Нали Джон?

ДЖОН: Глупости. Мислеше го за мъртъв.

КРИСТИН: Е, хайде, ще видиш нещата ще се оправят.

ПАТРИК: Не знам. Мисля, че ще ми трябва време.

ДЖОН: Колко време? Защото както каза вече е късно и искам да си лягам.

КРИСТИН: Джон иска да каже, по неговия си начин, че тази вечер беше изпълнена с емоции. Нормално е да имаш нужда от време да обмислиш нещата. Защо не останеш да спиш тук на дивана. А утре ще видиш нещата по-ясно.

ДЖОН: Не може да обещаем, че утре нещата ще изглеждат по-добре. Само, че ще ги видиш по-ясно.

Патрик: Благодаря. Знаех си, че мога да разчитам на вас. В тежки моменти разбираш кои са истинските ти приятели.

ДЖОН: Да, да. Това е, което жена ти ни говори цяла вечер.

КРИСТИН: Ще ти донеса чаршафи. Джон, дай едно одеало от гардероба.

ДЖОН И КРИСТИН ИЗЛИЗАТ ЗА МАЛКО. ПАТРИК СТАВА И ТРЪГВА КЪМ БАЛКОНА. ОТИВА ДО ПАРАПЕТА И СЕ НАКЛАНЯ. КРИСТИН СЕ ВРЪЩА И ГО ВИЖДА. ЗАМРЪЗВА НА МЯСТО МИСЛЕЙКИ, ЧЕ ТОЙ СЕ КАНИ ДА СКОЧИ.

КРИСТИН: Патрик, не!

ПАТРИК СЕ ОБРЪЩА ИЗНЕНАДАН

ПАТРИК: А...? Само се наслаждавах на гледката.

КРИСТИН: О, боже. Изкара ми акъла. Помислих си, че...

ПАТРИК: Никога не бях забелязвал, че ако малко се наведеш може да видиш Розовия Обой от тук.

КРИСТИН: (притеснена за психическото му състояние) Розовия Обой...

ПАТРИК: Това е нощен клуб.

КРИСТИН: Джаз клуб?

ПАТРИК: Да, но по важно – гей клуб.

КРИСТИН Е МАЛКО СМУТЕНА. ДЖОН СЕ ВРЪЩА С ОДЕАЛОТО И ГО ХВЪРЛЯ НА ДИВАНА

ДЖОН: Ето, няма да го завивам и да го целувам за лека нощ.

ПАТРИК ГО ПОГЛЕЖДА ДВУСМИСЛЕНО

КРИСТИН: Обещавах да не правиш глупости?

ПАТРИК: Обещавам.

КРИСТИН: Добре, сега всички си лягаме. И ние имаме труден ден.

ДОМАШНИЯ ТЕЛЕФОН ЗВЪНВА. ДЖОН ОТГОВАРЯ.

ДЖОН: Да..? Да, тук е. Разбира се, давам ти го. (подава слушалката на Патрик) Натали е. Иска да говори с теб.

ПАТРИК ВЗИМА СЛУШАЛКАТА С НЕУДОВОЛСТВИЕ

ПАТРИК: Да.. Слушай... Не... Не знам... Не.... Ще ти кажа утре, ОК.... Да, искам да помисля няколко дни. Трябва да ме разбереш.

ДЖОН: (притеснено) Няколко дни?

ПАТРИК: Добре, ще се чуем по-късно.

ПАТРИК ЗАТВАРЯ ТЕЛЕФОНА

КРИСТИН: Сигурна съм, че ще преодолеете това препятствие... и ще излезете от него още по-силни.

ПАТРИК: И аз спях със зъболекаря.....

КРИСТИН: (след кратко колебание) Ето, виждаш ли. Не трябва да й го изкарваш през носа.

ДЖОН Я ПОГЛЕЖДА СМАЯНО

КРИСТИН: (към Патрик) О, забравих да ти кажа! (към Джон) Да му кажем ли?

ДЖОН: Какво?

КРИСТИН: Аз съм бременната, Патрик!

ДЖОН: О, да вярно.

КРИСТИН: Това хубава новина ли е или какво?

ДЖОН: За теб хубавата новина е, че жена ти не носи детето на любовника си.

КРИСТИН: Защото след всичко, което ни се случи днес и на нас, си казахме с Джон, че важното е да останем заедно независимо от всичко. Да преодолеем трудностите заедно. Защото в крайна сметка парите не са най-важното.

ПАТРИК: Парите?

КРИСТИН: (към Джон) Да му кажем ли и за това? (Джон не отговаря) Няма да повярваш, но в куфара, който взе назаем да пътуваш до Манчестър...

ПАТРИК: Фалшивия куфар Виютон...

КРИСТИН: Имаше лотариен билет.

ПАТРИК: (разсеяно) О, наистина ли, лотариен билет....

КРИСТИН: Тази вечер докато гледахме телевизия разбрахме, че сме уцелили печелившите числа.

ПАТРИК: Колко?

ДЖОН: 60 милиона.

ПАТРИК: Толкова много....

КРИСТИН: Ненужно е да го казвам, че никога няма да видим този билет отново.

ДЖОН: Освен ако пингвина, който е намерил куфара ми не отиде до най-близкия РЕП да го осребри.

КРИСТИН: Виждаш ли? Загубихме 60 милиона, но пък спечелихме бебе за което отдавна бяхме загубили надежда, че ще имаме.

ДЖОН: Знаеш поговорката: Щастлив в любовта, нещастен в картите.

ПАТРИК: Наистина съжалявам. Искам да кажа за 60 милиона. До известна степен грешката е моя.

ДЖОН: (заплашително) До известна степен....?

КРИСТИН: Сега вече смятам, че е крайно време всички да се отправим към леглата.

Идваш ли Джон?

КРИСТИН ПОВЛИЧА ДЖОН КЪМ СПАЛНЯТА. ПАТРИК ОСТАВА САМ. ИЗЛИЗА НА БАЛКОНА И СЕ ЗАМИСЛЯ. СЛЕД ТОВА ИЗВАЖДА МОБИЛНИЯ СИ ТЕЛЕФОН И СЕ ОБАЖДА НА НЯКОГО

ПАТРИК: Здравей...? Не, не съм мъртъв. Съжалявам, че пак те разочаровах скъпа тъщо. Може ли да говоря с Натали? Благодаря. (след кратка пауза) Натали? Патрик е. Слушай мислих по въпроса и ... Да, размислих.... Обикновено се оплакваш, че ми отнема дълго време да взема решение.... Искам да ти кажа.... Никога няма да мога да ти простя, че си спала със зъболекаря ми.... Натали, искам развод. Да, знам, че съм загубеняк.... Да знам, че майка ти те е предупредила, че съм непрокопсаник (лузър)..... ОК, зъболекарят ми ще ти изпрати документите за развода..... Да, адвокатата ми, нали това казаха... Правилно, върви по дяволите.... Лека нощ Натали.

ПАТРИК ЗАТВАРЯ ТЕЛЕФОНА, ПОКОЛЕБАВА СЕ ЗА МОМЕНТ СЛЕД ТОВА ИЗВАЖДА ЛОТАРИЕН БИЛЕТ ОТ ДЖОБА НА РИЗАТА СИ И ГО ПОГЛЕЖДА
ПАТРИК: 60 милиона... Кристин е права... Все още не е утре сутринта, а аз започнах да виждам нещата по-ясно... (осъзнава в пълна степен ситуацията) 60 милиона лири!
(ръката му започва да трепери, лотарийния билет пада през парапета) По дяволите. Не мога да повярвам. Мамка му.

ТОЙ ТРЕСКАВО СТЪПВА НА ПАРАПЕТА. ИЗВЕДНЪЖ СЕ ПОДХЛЪЗВА, ИЗКРЕЩЯВА, ИЗГУБВА РАВНОВЕСИЕ И ЗАМРЪЗВА В ПАДАЩА ПОЗА.

ВСЕ ЕДНО Е СЪН И ЧУВАМЕ ОСТАТЪКА ОТ ДИАЛОГА НА ЗАПИС

НАТАЛИ: Какво можеш да направиш срещу съдбата.

КРИСТИН: Нищо.

ДЖОН: Невероятно е.

НАТАЛИ: Патрик беше единствения пътник, който не беше в самолета, а накрая се оказа единствената жертва...

КРИСТИН: Извикахте ли спешна помощ?

ДЖОН: Трябва да са тук всеки момент. Наистина ли мислиш, че се е самоубил?

КРИСТИН: Не падаш просто така от балкон.

ДЖОН: Защо не беше той художника на картината ми?

ЧУВА СЕ ПРИБЛИЖАВАНЕТО НА ЛИНЕЙКА

НАТАЛИ: Ето ги. Ще трябва да потвърдят дали наистина е мъртъв.

ДЖОН: Изглежда много мъртъв.

НАТАЛИ: Винаги може да се надяваш на чудо.

КРИСТИН: Петък 13 е!

ОСВЕТЛЕНИЕТО ИЗГАСВА

КРАЙ